

Sisäisten mallien ennakkoarviointia koskevat ohjeet

Sisäisten mallien ennakkoarviointia koskevat ohjeet

Johdanto

- 1.1. Marraskuun 24. päivänä 2010 annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (jäljempänä "EIOPA-asetus" tai "asetus") 16 artiklan mukaan¹ EIOPA antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita siitä, miten toimia välivaiheessa, joka johtaa vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II direktiivi)² 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY soveltamiseen.
- 1.2. Nämä ohjeet koskevat sisäisten mallien ennakkoarviointiprosessia, jossa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan muodostavan näkemyksensä siitä, kuinka hyvin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on valmistautunut jättämään sisäisten mallien käyttöä Solvenssi II -direktiivin mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa koskevan hakemuksen ja täyttämään direktiivissä ja erityisesti 112, 113, 115, 116 ja 120–126 artiklassa esitetyt sisäisiä malleja koskevat vaatimukset.
- 1.3. Välivaiheen ohjeiden puuttuessa Euroopan kansalliset toimivaltaiset viranomaiset saattaisivat pitää tarpeellisena kehittää kansallisia ratkaisuja terveellä pohjalla olevan riskiperusteisen valvonnan turvaamiseksi. Johdonmukaisen ja yhtenäisen valvonnan saavuttamisen sijaan Euroopan unioniin saattaa syntyä erilaisia kansallisia ratkaisuja, jotka haittaavat sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa.
- 1.4. On äärimmäisen tärkeää, että Solvenssi II:een liittyvä valmistelu tapahtuu johdonmukaisella ja yhtenäisellä tavalla. Nämä ohjeet onkin nähtävä Solvenssi II:een liittyvänä valmistelutyönä. Ne edistävät valmistautumista Solvenssi II:n keskeisillä alueilla ja turvaavat näin sen, että yrityksiä hoidetaan asianmukaisesti ja valvontaviranomaisilla on saatavanaan riittävästi tietoa. Näitä keskeisiä alueita ovat hallintojärjestelmä, mukaan luettuna riskienhallintajärjestelmä, ja ennakoiva riskiarviointi (perustuen yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioinnin eli ORSAN periaatteisiin), sisäisten mallien ennakkoarviointi ja tietojen toimittaminen kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.
- 1.5. Valmistelu on tärkeää aloittaa hyvissä ajoin, jotta voidaan varmistaa, että kun Solvenssi II:ta sovelletaan kokonaisuudessaan, yritykset ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyvin valmistautuneita ja kykenevät soveltamaan uutta järjestelmää. Tätä varten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan käyvän yritysten kanssa tiivistä vuoropuhelua.
- 1.6. Osana Solvenssi II:n täytäntöönpanon valmistelutyötä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa tammikuun 1. päivästä 2014 alkaen käyttöön tässä asiakirjassa esitetyt ohjeet, jotta vakuutus- ja

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, ss. 48–83.

² EUVL L 335, 17.12.2009, ss. 1–155.

jälleenvakuutusyritykset ryhtyvät tarvittaviin toimiin Solvenssi II:n täytäntöön panemiseksi kokonaisuudessaan.

- 1.7. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi lähettää EIOPAlle näiden ohjeiden soveltamista koskeva edistymisraportti kunkin vuoden päätyttyä helmikuun loppuun mennessä, ensimmäisen kerran 28. helmikuuta 2015 mennessä 1. tammikuuta 2014 alkavalta ja 31. joulukuuta 2014 päättyvältä ajanjaksolta.
- 1.8. EIOPAn sisäisten mallien ennakoarviointia koskevien ohjeiden tarkoituksena on antaa ohjeistusta siitä, mitä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja ennakoarviointiprosessissa mukana olevien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten tulisi ottaa huomioon, jotta kansalliset toimivaltaiset viranomaiset pystyisivät muodostamaan näkemyksen siitä, miten hyvin kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on valmistautunut jättämään sisäisten mallien käyttöä Solvenssi II -direktiivin mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa koskevan hakemuksen. Täten sisäisen mallin ennakoarviointiprosessi ei ole sisäisen mallin ennakkohyväksyntä. Solvenssi II -direktiivin mukaisesti sisäisen mallin käyttöä vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa koskevan hakemuksen tekemisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on täytettävä direktiivin vaatimukset annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti.
- 1.9. Ohjeilla pyritään lähentämään ennakoarviointiprosessin valvontakäytäntöjä. Lisäksi niiden on tulisi auttaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä kehittämään sisäisen mallin järjestelmänsä ja siten valmistautumaan Solvenssi II -direktiivin mukaisen sisäisen mallin käyttöä koskevan hakemuksen lähettämiseen. Lisäksi ne laajentavat ennakoarviointiprosessia sellaiselle yritykselle, joka pyrkii jättämään hakemuksen aloittaakseen sisäisen mallin käytön Solvenssi II -direktiivin ensimmäisenä voimassaolopäivänä.
- 1.10. Ryhmien osalta ennakoarviointiprosessissa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä tulisi olla riittävä tietojenvaihto kollegioissa, erityisesti osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kesken.
- 1.11. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen välisen tietojenvaihdon tulisi jatkua koko ennakoarvioinnin ja yrityksen mahdollisesti jättämän Solvenssi II -direktiivin mukaisen hakemuksen arvioinnin ajan sekä sisäisen mallin hyväksymisen jälkeen valvojan tarkastusprosessissa.
- 1.12. Lisää ennakoarviointiprosessia koskevia määräyksiä on annettu CEIOPSin sisäisten mallien ennakoarviointia koskevassa 3. tason ohjeessa (aikaisempi CEIOPSin valmisteluasiakirja 80)³
- 1.13. Solvenssi II -direktiivin mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan varmistavan, että näitä ohjeita sovelletaan tavalla, joka on oikeassa suhteessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoiminnan riskien

³ https://eiopa.europa.eu/fileadmin/tx_dam/files/consultations/consultationpapers/CP80/CEIOPS-DOC-76-10-Guidance-pre-application-internal-models.pdf

luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Ohjeissa on jo otettu huomioon suhteellisuusperiaatteen soveltaminen.

1.14. Ellei erikseen ole muuta mainittu, kaikki ohjeet koskevat ennakoarviointiprosessia seuraavissa tapauksissa:

- kokonainen tai osittainen sisäinen malli, joka toimitetaan Solvenssi II -direktiivin mukaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentamallin käyttämistä koskevaa päätöstä varten;
- jäljempänä määritelty ryhmän kokonainen tai osittainen sisäinen malli, joka toimitetaan tätä päätöstä varten.

1.15. Osaa II koskevien ohjeiden kohdalla käytetään seuraavia määritelmiä:

- *”Ryhmän (tai ryhmien) sisäinen malli (sisäiset mallit)”* tarkoittaisi sekä sisäistä mallia, jota käytetään Solvenssi II -direktiivin mukaisesti ainoastaan konsolidoidun ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan (Solvenssi II -direktiivin 230 artiklan mukaisesti), että sisäistä mallia, jota käytetään Solvenssi II -direktiivin mukaisesti konsolidoidun ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan sekä vähintään yhden tämän sisäisen mallin piiriin kuuluvan sidosyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa varten (Solvenssi II -direktiivin 231 artiklan mukainen ryhmäsisäinen malli).
- *”Ryhmämallia soveltavien maiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset”* tarkoittaisi kaikkien niiden jäsenvaltioiden kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, joissa kunkin edellä (Solvenssi II -direktiivin 231 artikla) tarkoitettun ryhmän sisäisen mallin piiriin kuuluvan sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutus- tai sidosyrityksen pääkonttori sijaitsee, jolle vakavaraisuuspääomavaatimus laskettaisiin ryhmän sisäisellä mallilla.
- *”Osallistujamaiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset”* tarkoittaisi kaikkien niiden jäsenvaltioiden kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, joissa edellä tarkoitettuun ryhmän sisäisen mallin piiriin kuuluvien (sekä Solvenssi II -direktiivin 230 että 231 artikla) sidosyritysten pääkonttorit sijaitsevat.

Solvenssi II -direktiivin 231 artiklan mukaisen ryhmän sisäisen mallin tapauksessa ryhmämallia soveltavat kansalliset toimivaltaiset viranomaiset sisältyvät näihin osallistujamaiden kansallisiin toimivaltaisiin viranomaisiin.

- *”Asiantuntija-arvio”* tarkoittaisi sellaisten yksittäisten henkilöiden tai komiteoiden asiantuntemusta, joilla on asianmukaiset tiedot, kokemus ja ymmärrys vakuutus- tai jälleenvakuutusliiketoiminnalle ominaisista riskeistä.

- *"Ennustetun todennäköisyysjakauman kattavuus"* käsite on määritelty pääasiassa kahden ulottuvuuden mukaan: nämä ovat yrityksen riskiprofiilia koskeva tieto, joka näkyy ennustetun todennäköisyysjakauman taustalla olevassa tapahtumasarjassa, sekä valitun laskentamenetelmän kyky muuntaa tämä tieto rahallisten arvojen jakaumaksi, joka liittyy omien perusvarojen muutoksiin. Kattavuuden käsitettä ei tulisi rajoittaa ennustetun todennäköisyysjakauman esittämisen hienojakoisuuteen, koska jatkuvan funktion muodossa olevassa ennusteessakin kattavuus voi olla liian vähäinen.
- *"Viiteriskimitta"* tarkoittaisi omien perusvarojen value-at-risk-arvoa, joka on laskettu 99,5 prosentin todennäköisyydellä yhden vuoden ajanjaksolle Solvenssi II -direktiivin 101 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- *"Analyyttinen suljettu kaavasto"* tarkoittaisi matemaattista kaavastoa, joka liittyy yrityksen valitseman riskimitan edellä määriteltyyn viitearvoon.
- *"t=0"* tarkoittaisi ajankohtaa, jona yritys laskee vakavaraisuuspääomavaatimuksen sisäisen mallinsa mukaisesti.
- *"t=1"* tarkoittaisi ajankohtaa yhden vuoden kuluttua siitä päivämäärästä, jona yritys laskee vakavaraisuuspääomavaatimuksen sisäisen mallinsa mukaisesti.
- Sisäisen mallin määrällisen tai laadullisen osan tulisi katsoa olevan *"olennainen"*, kun tässä osassa ilmenevä muutos tai virhe voisi tuottaa sisäisen mallin tuloksiin vaikutuksen, joka voisi vaikuttaa näiden tietojen käyttäjien, muun muassa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, päätöksentekoon tai arvioon.

1.16. Ohjeita sovelletaan tammikuun 1. päivästä 2014 alkaen.

Osa I : Yleiset säännökset välivaiheen ohjeista

Ohje 1 – Yleiset säännökset ohjeista

- 1.17. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin näiden sisäisten mallien ennakoarviointia koskevien ohjeiden käyttöön ottamiseksi 1. tammikuuta 2014 mennessä.
- 1.18. Ennakoarviointiprosessin aikana kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ryhtyä tarvittaviin toimiin muodostaakseen näkemyksen siitä, kuinka hyvin ennakoarviointiprosessissa oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on valmistautunut jättämään sisäisen mallin käyttöä Solvenssi II -direktiivin mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa koskevan hakemuksen ja täyttämään direktiivissä 2009/138/EY, erityisesti 112, 113, 115, 116, 120–126 ja 231 artiklassa esitetyt sisäisiä malleja koskevat vaatimukset.
- 1.19. Ennakoarviointiprosessin aikana kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, millä toimenpiteillä ennakoarviointiprosessissa oleva vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi
 - (a) kehittää sisäisen mallin järjestelmää siten, että yritys pystyy valmistautumaan sisäisen mallin käyttöön sekä riskienhallinnan ja päätöstenteeon että vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan osalta; sekä
 - (b) valmistautua siihen mahdollisuuteen, että yrityksen sisäistä mallia ei hyväksytä, ja ottaa käyttöön standardikaavan laskentaprosessit sekä ottaa huomioon seuraamukset pääomasuunnittelussa.

Ohje 2 – EIOPAlle annettava edistymisraportti

- 1.20. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi lähettää EIOPAlle näiden ohjeiden soveltamista koskeva edistymisraportti kutakin asianomaista vuotta seuraavan helmikuun loppuun mennessä siten, että ensimmäinen selvitys jaksolta 1.1.2014–31.12.2014 annetaan 28.2.2015 mennessä.

Osa II: Sisäisten mallien ennakoarviointi

1 luku: Yleiset ohjeet

Ohje 3 – Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tarkastus

- 1.21. Ennakoarviointiprosessin aikana määriteltäessä ja arvioitaessa tätä prosessia varten suoritettavien tarkastusten laajuutta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon vähintään seuraavat seikat:
- (a) ennakoarviointiprosessissa olevan yrityksen ja sen sisäisen mallin erityispiirteet;
 - (b) sisäisen mallin tarkastettavien osien ja sisäisen mallin muiden osien välinen suhde; sekä
 - (c) Solvenssi II -direktiivin 29 artiklan 3 kohdassa esitetty suhteellisuusperiaate ottaen huomioon, että suhteellisuusperiaatetta ei kuitenkaan tulisi ymmärtää mistään Solvenssi II -direktiivissä esitetyistä sisäisten mallien vaatimuksista luopumiseksi tai näiden lieventämiseksi. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa suhteellisuusperiaate huomioon erityisesti seuraavia asioita arvioitaessa:
 - (i) niiden riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus, joille vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys altistuu; sekä
 - (ii) yrityksen sisäisen mallin rakenne, soveltamisala ja laadulliset näkökohdat.
- 1.22. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi antaa yritykselle säännöllisesti palautetta ennakoarviointia varten suorittamistaan sisäisen mallin tarkastuksista.
- 1.23. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ennakoarviointiprosessin aikana varmistaa, että yritys toimittaa niille standardikaavan mukaisesti lasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen. Toimitettavien tietojen tulisi kattaa vakavaraisuuspääomavaatimus kokonaisuudessaan sekä seuraavat riskiosiot sisäiseen malliin kuuluvien riskien osalta:
- (a) Markkinariski
 - (b) Vastapuoliriski
 - (c) Henkivakuutusriski
 - (d) Sairausvakuutusriski
 - (e) Vahinkovakuutusriski
 - (f) Vahinkovakuutukseen liittyvä katastrofiriski
 - (g) Operatiivinen riski

1.24. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi sopia tiedot toimitettavaksi hienojakoisimmalla asianmukaisella tasolla ottaen huomioon teknisessä liitteessä I mainitut asiat sekä dokumentin ”Tietojen toimittamista koskevat ohjeet” teknisessä liitteessä II kuvatut yksityiskohdat. Tietojen toimituksessa tulisi noudattaa päivämääriä ja aikatauluja, jotka on sovittu kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ja yrityksen kanssa ennakoarviointiprosessin aikana.

Ohje 4 – Sisäisen mallin muutokset ennakoarvioinnin aikana

- 1.25. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi valvoa ja tarvittaessa tarkastaa muutokset, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tekee sisäiseen malliinsa sen jälkeen, kun joitain tarkastuksia on suoritettu ennakoarviointiprosessin aikana.
- 1.26. Tätä varten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ilmoittaa niille kaikista yrityksen merkityksellisiksi katsomista sisäisen mallin muutoksista tai muutossuunnitelmista.
- 1.27. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sisäiseen malliinsa ennakoarviointiprosessin aikana tekemien muutosten osalta muodostaa näkemys vähintään seuraavista seikoista:
- (a) muutosten hallinnointi yrityksessä sisältäen muutoksiin liittyvän sisäisen hyväksymisen, sisäisen viestinnän, dokumentoinnin ja validoinnin; sekä
 - (b) yrityksen toteuttamien muutosten luokittelu.

2 luku: Mallin muutokset

Ohje 5 – Mallin muutosmenettelyn soveltaminen

- 1.28. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys mallin muutosmenettelyn laatimisen yhteydessä kattaa kaikki merkitykselliset muutoskohteet, jotka voisivat vaikuttaa sen vakavaraisuuspääomavaatimukseen, ja vähintään seuraavien kohteiden muutokset:
- (a) yrityksen hallintojärjestelmä;
 - (b) yrityksen sisäisen mallin käyttöä koskevien vaatimusten noudattaminen;
 - (c) yrityksen sisäisen mallin teknisten määritysten asianmukaisuus; sekä
 - (d) yrityksen riskiprofiili.

Ohje 6 – Suuren muutoksen määritelmä

- 1.29. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kehittää ja käyttää useita keskeisiä laadullisia ja

määrällisiä indikaattoreita suuren muutoksen määrittelemiseksi, ja ottaako vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys käyttöön objektiivisen tavan luokitella muutokset suuriksi.

- 1.30. Vaikka mallin muutoksen määrällinen vaikutus vakavaraisuuspääomavaatimukseen tai vakavaraisuuspääomavaatimuksen yksittäisiin osiin voi olla yksi indikaattoreista, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys suunnittelee käyttävänsä suurten muutosten tunnistamiseen, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten yritys varmistaa, että myös muita laadullisia ja määrällisiä indikaattoreita käytetään.
- 1.31. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että sen kehittämät indikaattorit ottavat huomioon yrityksen itsensä ja yrityksen sisäisen mallin erityispiirteet.

Ohje 7 – Useiden muutosten yhdistelmä

- 1.32. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys aikoo arvioida kunkin muutoksen vaikutukset erikseen sekä kaikkien muutosten yhteisvaikutuksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen tai sen yksittäisiin osiin.
- 1.33. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys aikoo arvioida tällaiset vaikutukset estääkseen toisensa kumoavien yksittäisten vaikutusten sekä useiden muutosten yhteisvaikutuksen jäämisen huomiotta.

Ohje 8 – Ryhmän sisäisen mallin muutosmenettely (Solvenssi II -direktiivin 231 artiklan mukaisesti)

- 1.34. Ennakoarviointiprosessin aikana osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ryhmän sisäisen mallin osalta näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kehittää yhtenäisen mallin muutosmenettelyyn.
- 1.35. Osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että mallin muutosmenettelyyn sisältyy määrittely suurista ja pienistä muutoksista ryhmän sekä kunkin sellaisen sidosyrityksen osalta, joka käyttää ryhmän sisäistä mallia oman vakavaraisuuspääomavaatimuksensa laskentaan.
- 1.36. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys luokittelee yksittäisen yrityksen suuren muutoksen suureksi muutokseksi muutosmenettelyssä.

3 luku: Käyttötesti

Ohje 9 – Vaatimusten noudattamisen arvioiminen

- 1.37. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten hyvin kukin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä noudattaa Solvenssi II -direktiivin 120 artiklan mukaista käyttötestiä, ottaen huomioon erityisesti vähintään:
- (a) mallin erilaiset käyttökohteet;
 - (b) mallin sopivuus liiketoimintaan;
 - (c) mallin ymmärtäminen;
 - (d) miten malli tukee päätöksentekoa; sekä
 - (e) miten malli on integroitu riskienhallintajärjestelmään.
- 1.38. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi tätä näkemystä muodostaessaan ottaa huomioon, ettei vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjälle tulisi määrätä täydellistä ja yksityiskohtaista luetteloja käyttökohteista.

Ohje 10 – Sisäisen mallin kehittämistä koskevat kannustimet

- 1.39. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä varmistaa, että sisäistä mallia käytetään yrityksen riskienhallintajärjestelmässä ja päätöksentekoprosesseissa tavalla, joka kannustaa parantamaan itse sisäisen mallin laatua.

Ohje 11 – Sopivuus liiketoimintaan

- 1.40. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaessaan ennakoarviointiprosessin aikana näkemystä siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä varmistaa, että sisäisen mallin kohteena olevien liiketoimintaa koskevien tietojen yksityiskohtaisuus on asianmukainen ja ottaa huomioon ainakin seuraavat tekijät:
- (a) sen, kattaako vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän sisäisen mallin käyttö päätöksentekoprosessissa tärkeät liiketoimintapäätökset, mukaan lukien strategiset päätökset, ja mahdolliset muut merkitykselliset päätökset;
 - (b) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän riskienhallintajärjestelmän ja sen hienojakoisuuden;
 - (c) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän päätöksentekoprosessia varten tarvittavan hienojakoisuuden;
 - (d) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän päätöksentekokielinten rakenteen; ja
 - (e) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän sisäisen mallin tulosten rakenteeseen liittyvän sisäisen dokumentaation.

Ohje 12 – Sisäisen mallin ymmärtäminen

- 1.41. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa hallinto-, johto- tai valvontaelimen ja sisäistä mallia päätöksentekoon käyttävien henkilöiden perehtymisen sisäiseen malliin.
- 1.42. Jotta voitaisiin muodostaa näkemys sisäiseen malliin ymmärtämisestä yrityksessä, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi harkita hallinto-, johto- tai valvontaelimiin kuuluvien henkilöiden sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavien henkilöiden haastattelemista.
- 1.43. Lisäksi kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi harkita hallituksen tai asianmukaisten päätöksentekuelinten kokousten pöytäkirjojen dokumentaation tarkastamista muodostaakseen näkemyksen siitä, miten hyvin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on valmistautunut noudattamaan käyttötestivaatimuksia.

Ohje 13 – Päätöksenteon tukeminen

- 1.44. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa ja pystyy osoittamaan, että sisäistä mallia käytetään päätöksenteossa.

Ohje 14 – Päätöksenteon tukeminen

- 1.45. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että yrityksen sisäiset sidosryhmät, erityisesti sen hallinto-, johto- tai valvontaelimet, saavat sisäisestä mallista säännöllisesti tuloksia, jotka liittyvät merkityksellisiin liiketoimintapäätöksiin.

Ohje 15 – Päätöksenteon tukeminen

- 1.46. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että sisäinen malli pystyy vähintään mittaamaan taloudellista pääomaa ja tunnistamaan mallin sovellusalaan kuuluvien mahdollisten päätösten vaikutuksen riskiprofiiliin.
- 1.47. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ymmärtää myös tällaisten päätösten vaikutuksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen.

Ohje 16 – Laskentatiheys

- 1.48. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kehittää prosessin valvoakseen riskiprofiiliaan ja miten riskiprofiilin merkittävä muutos laukaisee vakavaraisuuspääomavaatimuksen uudelleenlaskennan.

Ohje 17 – Ryhmiin liittyvät erityispiirteet

- 1.49. Ennakkoarviointiprosessin aikana osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ryhmän sisäisen mallin osalta näkemys siitä, miten omistajayritys ja sidosyritykset, jotka käyttävät ryhmän sisäistä mallia yksittäisten vakavaraisuuspääomavaatimustensa laskemiseen, toimivat yhteistyössä varmistaakseen, että sisäisen mallin rakenne vastaa näiden liiketoimintaa.
- 1.50. Osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys omistajayrityksen ja sidosyritysten antamasta näytöstä, jonka mukaan vähintään
- (a) näiden yksittäiset vakavaraisuuspääomavaatimukset lasketaan Solvenssi II -direktiivin 102 artiklan edellyttämällä tiheydellä ja päätöksentekoprosessin kannalta aina tarvittaessa;
 - (b) nämä voivat ehdottaa muutoksia ryhmän sisäiseen malliin, erityisesti näiden kannalta olennaisiin osiin tai näiden riskiprofiilissa ja toimintaympäristössä tapahtuneiden muutosten jälkeen; sekä
 - (c) sidosyrityksillä on riittävä ymmärrys sisäisestä mallista niiltä osin kuin sisäinen malli kattaa kyseisen yrityksen riskit.
- 1.51. Osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka käyttäisivät ryhmän sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksensa laskentaan, varmistavat, että sisäisen mallin rakenne vastaa ryhmän ja sidosyritysten liiketoimintaa ja riskienhallintajärjestelmää, mukaan lukien tulosten tuottaminen, ja että nämä tulokset ovat riittävän hienojakoisia, jotta ryhmän sisäiselle mallille voidaan antaa riittävä rooli yritysten päätöksentekoprosesseissa.

4 luku: Oletusten asettaminen ja asiantuntija-arvio

Ohje 18 – Oletusten asettaminen

- 1.52. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakkoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys asettaa oletukset ja erityisesti käyttää asiantuntija-arviota ottaen huomioon oletusten käytön vaikutuksen olennaisuuden ja seuraavat oletusten asettamista ja asiantuntija-arviota koskevat ohjeet.
- 1.53. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakkoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioi olennaisuutta ottaen huomioon sekä määrälliset että laadulliset indikaattorit ja tarkastellen äärimmäisiin tappioihin liittyviä olosuhteita.

1.54. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kokonaisvaltaisesti arvioi tarkasteltavia indikaattoreita.

Ohje 19 – Hallinto

1.55. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että kaikessa oletusten asettamisessa ja erityisesti asiantuntija-arviossa noudatetaan validoitua ja dokumentoitua prosessia.

1.56. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että oletukset on johdettu ja että niitä käytetään johdonmukaisesti eri aikoina ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen eri osissa ja että ne sopivat käyttötarkoitukseensa.

1.57. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys päättää oletuksista riittävän korkealla johtotasolla ottaen huomioon oletusten olennaisuuden, ja olennaisimmat oletukset aina hallinto-, johto- tai valvontaelimissä asti.

Ohje 20 – Viestintä ja epävarmuus

1.58. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että oletuksiin ja erityisesti näiden oletusten valintaa koskevaan asiantuntija-arvioon liittyvät prosessit pyrkivät vähentämään nimenomaan riskiä kaikkien näihin oletuksiin liittyvien eri roolien välisestä väärinymmärryksestä tai virheellisestä viestinnästä.

1.59. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys rakentaa virallisen ja dokumentoidun palauteprosessin olennaisen asiantuntija-arvion ja arviosta saatavien oletusten tuottajien ja käyttäjien kesken.

1.60. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tekee oletusten epävarmuuden sekä näihin liittyvän lopputulosten vaihtelun läpinäkyväksi.

Ohje 21 – Dokumentointi

1.61. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys dokumentoi läpinäkyvästi oletusten asettamisprosessin ja erityisesti asiantuntija-arvion käytön.

1.62. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys dokumentoi näin saatavat oletukset

ja näiden olennaisuuden, prosessiin osallistuvat asiantuntijat, oletusten aiotun käyttötarkoituksen ja voimassaoloajan.

- 1.63. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys perustelee oman näkemyksensä sekä käytetyt tietolähteet riittävän yksityiskohtaisesti, jotta sekä oletukset että prosessi ja oletusten valinnassa ja muiden vaihtoehtojen pois sulkemisessa käytetyt päätöksenteon kriteerit ovat läpinäkyviä.
- 1.64. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että olennaisia oletuksia käyttävät henkilöt saavat selkeät ja kattavat kirjalliset tiedot näistä oletuksista.

Ohje 22 – Validointi

- 1.65. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että oletusten valintaa ja asiantuntija-arvion käyttöä koskeva prosessi on validoitu.
- 1.66. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että oletusten ja erityisesti asiantuntija-arvion validointiprosessi ja -työkalut dokumentoidaan.
- 1.67. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys seuraa olennaisten oletusten muutoksia saataessa uusia tietoja ja analysoi ja selittää nämä muutokset sekä toteutumien poikkeamat olennaisista oletuksista.
- 1.68. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys käyttää muita soveltuvia ja asianmukaisia validointityökaluja, kuten stressi- tai herkkyydestausta.
- 1.69. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tarkistaa valitut oletukset nojaten riippumattomaan sisäiseen tai ulkopuoliseen asiantuntemukseen.
- 1.70. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys havaitsee olosuhteet, joissa oletusten tulisi katsoa olevan väärä.

5 luku: Metodologinen johdonmukaisuus

Ohje 23 – Johdonmukaisuuden tarkistuspisteet

- 1.71. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa johdonmukaisuuden ennustetun todennäköisyysjakauman laskentaan käytettävien menetelmien ja varojen ja velkojen arvostukseen vakavaraisuustaseessa käytettävien menetelmien välillä.

- 1.72. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi erityisesti muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tarkistaa johdonmukaisuuden seuraavissa ennustetun todennäköisyysjakauman laskennan vaiheissa, mikäli ne ovat tarkasteltavana olevan mallin osan kannalta merkityksellisiä:
- (a) johdonmukaisuus siirryttäessä varojen ja velkojen vakavaraisuustaseen mukaisesta arvostamisesta sisäisen mallin vakavaraisuuspääomavaatimusten laskentaan;
 - (b) sisäisessä mallissa arvostuspäivänä tehdyn varojen ja velkojen arvostamisen johdonmukaisuus suhteessa varojen ja velkojen arvostamiseen vakavaraisuustaseessa;
 - (c) riskiennusteen, ja sen vaikutuksen ennustettuihin rahallisiin arvoihin, johdonmukaisuus suhteessa varojen ja velkojen vakavaraisuustaseessa arvostamisessa käytettyihin kyseisten riskien oletuksiin; sekä
 - (d) ajanjakson lopussa tehtävän varojen ja velkojen uudelleen arvostamisen johdonmukaisuus suhteessa arvostuspäivän vakavaraisuustaseeseen.

Ohje 24 – Johdonmukaisuusnäkökohdat

- 1.73. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys johdonmukaisuutta arvioidessaan ottaa vähintään seuraavat näkökohdat huomioon:
- (a) varojen ja velkojen arvostamisessa vakavaraisuustaseessa sekä ennustetun todennäköisyysjakauman laskennassa sovellettavien laskentamenetelmien johdonmukaisuus;
 - (b) kyseisten laskelmien lähtötietoina käytettävien tietojen ja parametrien johdonmukaisuus; sekä
 - (c) kyseisten laskelmien taustalla olevien oletusten johdonmukaisuus, erityisesti sopimusperusteisia optioita ja taloudellisia takuita, tulevia johdon toimenpiteitä ja odotettavissa olevia tulevia lisäetuja koskevien oletusten johdonmukaisuus.

Ohje 25 – Johdonmukaisuuden arviointi

- 1.74. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioi säännöllisesti johdonmukaisuutta osana Solvenssi II -direktiivin 124 artiklan mukaista sisäisen mallin validointiprosessia.
- 1.75. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioi johdonmukaisuutta määrällisin perustein, mikäli tämä on mahdollista ja oikeasuhteista.

- 1.76. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi lisäksi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioidessaan johdonmukaisuutta
- (a) tunnistaa ja dokumentoi mahdolliset ennustetun todennäköisyysjakauman laskennan ja varojen ja velkojen vakavaraisuustaseen arvostamisen väliset poikkeamat;
 - (b) arvioi poikkeamien vaikutuksen sekä erikseen että yhdistettyinä; ja
 - (c) perustelee sen, etteivät poikkeamat johda ennustetun todennäköisyysjakauman laskennan ja vakavaraisuustaseen varojen ja velkojen arvostamisen väliseen epä johdonmukaisuuteen.

6 luku: Ennustettu todennäköisyysjakauma

Ohje 26 – Tieto riskiprofiilista

- 1.77. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että sisäisen mallin taustalla olevan ennustetun todennäköisyysjakauman tapahtumajoukko on perusteellisen kattava.
- 1.78. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys prosesseista, joilla vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ylläpitää riittävää ja ajantasaista tietoa riskiprofiilistaan.
- 1.79. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi erityisesti muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys pyrkii ylläpitämään tietoa riskin merkityksellisistä piirteistä ja muista ennustetun todennäköisyysjakauman taustalla olevien muuttujien käyttäytymistä selittävästä tekijöistä siten, että ennustettu todennäköisyysjakauma voi ilmentää kaikkia merkityksellisiä riskiprofiilin piirteitä.

Ohje 27 – Ennustetun todennäköisyysjakauman kattavuus

- 1.80. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioi ennustetun todennäköisyysjakauman laskentaan käytettävien vakuutusmatemaattisten ja tilastollisten tekniikoiden asianmukaisuuden ja miten yhtiö arvioi tärkeänä tekijänä tekniikoiden kykyä käsitellä tietoa riskiprofiilistaan.
- 1.81. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys valitsee tekniikat, jotka tuottavat riittävän kattavan ennustetun todennäköisyysjakauman kaikkien riskiprofiilin merkityksellisten piirteiden kattamiseksi ja päätöksenteon tukemiseksi.
- 1.82. Lisäksi kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tarkastelee tämän metodologisen arvioinnin osana ennustettuun todennäköisyysjakaumaan perustuvien estimoitujen tappiokvantiilien luotettavuutta.

1.83. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että ennustetun todennäköisyysjakauman kattavuuden lisäämiseksi tehtävät toimenpiteet eivät heikennä tappiokvantiileja koskevan estimaatin luotettavuutta.

Ohje 28 – Ennustetun todennäköisyysjakauman kattavuuden arviointi

1.84. Muodostaakseen ennakoarviointiprosessin aikana ohjeen 28 mukaisen näkemyksen ja varmistaakseen ennakoarviointiprosessin ja mallin muutosten harmonisoidun käsittelyn kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa huomioon vähintään seuraavat asiat:

- (a) yrityksen riskiprofiili ja se, missä määrin ennustettu todennäköisyysjakauma ilmentää yrityksen riskiprofiilia;
- (b) viimeaikainen vakuutusmatematiikan kehittyneisyys ja yleisesti hyväksytty markkinakäytäntö;
- (c) ennustetun todennäköisyysjakauman kattavuuden tason osalta kaikki toimenpiteet, joilla vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa toimimisen sisäisen mallin testin ja kaikkien Solvenssi II -direktiivin 120–126 artiklassa määrättyjen standardien vaatimusten mukaisesti;
- (d) tietyn tarkasteltavan riskin osalta tapa, jolla valitut tekniikat ja vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen käyttämä ennustettu todennäköisyysjakauma toimivat vuorovaikutuksessa muiden sisäisen mallin piiriin kuuluvien riskien kanssa ottaen huomioon ennustetun todennäköisyysjakauman kattavuus; sekä
- (e) tarkasteltavan riskin luonne, laajuus ja monimutkaisuus siten kuin siitä on säädetty Solvenssi II -direktiivin 29 artiklan 3 kohdassa.

Ohje 29 – Ennustetun todennäköisyysjakauman kattavuuden lisääminen

1.85. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys huolehtii siitä, ettei se käytä ennustetussa todennäköisyysjakaumassa sellaista perusteetonta kattavuutta, joka ei heijasta kerättyä tietoa yrityksen riskiprofiilista (ks. ohje 26).

1.86. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ennustetun todennäköisyysjakauman kattavuuden lisäämiseksi noudattama metodologia vastaa menetelmien, oletusten ja tietojen tilastollisia laatuvaatimuksia. Mikäli nämä tekniikat koskevat asiantuntija-arvion käyttöä, tulisi soveltaa asianmukaisia oletusten asettamista ja asiantuntija-arvion käyttöä koskevia ohjeita.

7 luku: Kalibrointi – approksimaatiot

Ohje 30 – Approksimaatioita koskevat tiedot

- 1.87. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys osoittaa ymmärtävänsä yksityiskohtaisesti tekemänsä Solvenssi II -direktiivin 122 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksyttävät approksimaatiot.
- 1.88. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi erityisesti muodostaa näkemys siitä, miten yritys vähintään
- (a) arvioi approksimaatioiden vakavaraisuuspääomavaatimukseen tuomia virheitä;
 - (b) osoittaa, etteivät sen tekemät approksimaatiot johda vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka on olennaisesti aliarvioitu verrattuna viiteriskimitalla tehdyn laskennan tulokseen, jotta se voi varmistaa, että vakuutuksenottajille tarjotaan Solvenssi II -direktiivin 101 artiklan 3 kohdan mukaista suojaa vastaava taso; ja
 - (c) kyseenalaistaa ja perustelee approksimaatioilla saadun tuloksen vakauden ottaen huomioon ajan kulumisen, äärimmäiset tappiutilanteet ja riskiprofiilinsa.
- 1.89. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi tehdä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle selväksi, ettei olennaista epävarmuutta yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen uudelleenkalibroimiseksi tekemissä approksimaatioissa sallita, jos tämä epävarmuus johtaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen aliarviointiin.

Ohje 31 – Viiteriskimitta välituloksena

- 1.90. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi johtaa viiteriskimitan suoraan taloudellisen pääoman laskentaprosessin välituloksesta, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten yritys pystyy osoittamaan, että tämä tulos myös ilmentää asianmukaisesti sen riskiprofiilia.

Ohje 32 – Toisen taustamuuttujan käyttö

- 1.91. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jos se käyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan omista perusvaroista eroavan taustamuuttujan vaihtelua, osoittaa
- (a) joko että omien perusvarojen ja taustamuuttujan välinen erotus ei ole olennainen ajankohtana $t=0$ eikä missään ennakoitavissa olevassa tilanteessa hetkeen $t=1$ asti; tai

- (b) mikäli erotus on olennainen, että siinä ei voi olla merkittävää vaihtelua seuraavan ajanjakson aikana erityisesti äärimmäisessä tappiutilanteessa, ottaen huomioon yrityksen riskiprofiili.
- 1.92. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jos se käyttää omista perusvaroista eroavan taustamuuttujan vaihtelua omien perusvarojen arvon johtamiseen, osoittaa, että
- (a) se pystyy korjaamaan omien perusvarojen ja taustamuuttujan välisen erotuksen ajankohtana $t=0$; ja
- (b) se ymmärtää omien perusvarojen ja taustamuuttujan välisen erotuksen kaikissa tilanteissa ajankohtaan $t=1$ saakka.
- 1.93. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen laatima vakavaraisuustase mahdollistaa sen, että yritys pystyy määrittämään vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän käytettävissä olevien omien varojen määrän riippumatta käytetystä laskentamenetelmästä.

Ohje 33 – Analyttisten suljettujen kaavojen käyttö

- 1.94. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, mikäli se käyttää analyttisiä suljettuja kaavoja kalibroidakseen pääomavaatimuksensa uudelleen sisäisestä riskimitasta viiteriskimitan mukaiseksi, osoittaa, että kaavojen taustalla olevat oletukset ovat realistisia ja päteviä myös äärimmäisten tappioiden tilanteessa ottaen huomioon vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiilin.

Ohje 34 – Johdon toimenpiteet

- 1.95. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, mikäli se valitsee sisäiseen malliinsa yhtä vuotta pidemmän ajanjakson, ottaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa huomioon johdon toimenpiteet ja varmistaa, että tällaiset johdon toimenpiteet on mallinnettu realistisesti ja perustellulla tavalla ja, että ne vaikuttavat vakavaraisuustaseeseen ajankohtien $t=0$ ja $t=1$ välillä.
- 1.96. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että varojen ja velkojen arvostamista koskevat yleiset periaatteet ovat voimassa ajankohtana $t=1$, kun otetaan huomioon johdon toimenpiteiden vaikutus vakavaraisuustaseeseen tämän ohjeen mukaisesti.

Ohje 35 – Useat approksimaatiot

- 1.97. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai

jälleenvakuutusyritys, mikäli sen on tehtävä useita approksimaatioita, arvioi, onko näiden approksimaatioiden välillä vuorovaikutusta, jota on tarpeen tarkastella erikseen.

8 luku: Voittojen ja tappioiden tarkastelu

Ohje 36 – Voittojen ja tappioiden määritelmä

1.98. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioi kyseisen jakson aikana sellaisia voittojen ja tappioiden vaihteluita

(a) omissa perusvaroissa; tai

(b) muissa rahamäärissä, joita käytetään sisäisessä mallissa omien perusvarojen muutosten arviointiin, kuten taloudellisten pääomaresurssien todelliset muutokset.

1.99. Tässä kohdassa voitot ja tappiot eivät saa sisältää muutoksia, jotka johtuvat omien varojen lisähankinnoista, kyseisten omien varojen takaisin maksusta ja omien varojen jaosta.

1.100. Kun yritys käyttää sisäisessä mallissaan muuta muuttujaa kuin omia perusvaroja, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys käyttää tätä muuttujaa voittojen ja tappioiden tarkastelussa.

1.101. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten yritys voittojen ja tappioiden tarkastelun kautta tunnistaa, miten riskien merkityksellisten piirteiden muutokset liittyvät ennustetun todennäköisyysjakauman taustamuuttujan liikkeisiin.

Ohje 37 – Voittojen ja tappioiden tarkastelun soveltaminen

1.102. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulee muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että voittojen ja tappioiden tarkastelu on johdonmukaista suhteessa voittojen ja tappioiden tarkastelun aiottuihin käyttösovelluksiin käytötestissä ja validointiprosessissa.

Ohje 38 – Voittojen ja tappioiden tarkastelun ja validoinnin soveltaminen

1.103. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että tiedot, jotka liittyvät siihen, miten malli on toiminut aikaisemmin voittojen ja tappioiden tarkastelun kannalta, sisällytetään yrityksen säännölliseen validointisykliin.

9 luku: Validointi

Ohje 39 – Validointiperiaatteet ja validointiraportti

- 1.104. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että sen laatimissa validointiperiaatteissa määritetään vähintään
- (a) sisäisen mallin validointiin käytettävät prosessit, menetelmät ja työkalut ja niiden tarkoitus;
 - (b) säännöllisen validoinnin tiheys sisäisen mallin kunkin osan kohdalla sekä olosuhteet, jotka laukaisevat ylimääräisen validoinnin;
 - (c) henkilöt, jotka vastaavat kustakin validointitehtävästä; sekä
 - (d) menettely, jota noudatetaan siinä tapauksessa, että mallin validointiprosessissa havaitaan sellaisia sisäisen mallin ja päätöksentekoprosessin luotettavuusongelmia, joihin tulee puuttua.
- 1.105. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys dokumentoi validointiraporttiin validoinnin tulokset sekä validoinnin analysoinnista seuraavat johtopäätökset ja seuraamukset.
- 1.106. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys sisällyttää tähän raporttiin viittauksen ohjeessa 50 mainittuihin validointiaineistoihin sekä prosessin pääosallistujien hyväksynnän.

Ohje 40 – Validointiprosessin laajuus ja tarkoitus

- 1.107. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys määritellesään validoinnin tarkoitusta ja laajuutta erittelee selkeästi sisäisen mallin kunkin osan validoinnin täsmällisen tarkoituksen.
- 1.108. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kattaa validoinnin piiriin kuuluvan sisäisen mallin osalta sekä laadulliset että määrälliset näkökohdat.
- 1.109. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioidessaan validoinnin laajuutta, arvioi sisäisen mallin eri osien validoinnin lisäksi validointia kokonaisuudessaan sekä erityisesti lasketun ennustetun todennäköisyysjakauman asianmukaisuutta varmistaakseen, että säännösten mukaisen pääoman taso ei ole olennaisesti väärin ilmoitettu.

Ohje 41 – Olennaisuus

- 1.110. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioi validoitavana olevan sisäisen mallin osan olennaisuutta paitsi erikseen, myös yhdistettynä, kun olennaisuus liittyy päätökseen validointitoimien laajuudesta.
- 1.111. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei validoi tiettyjä sisäisen mallin yksittäisiä osia suurella tarkkuustasolla näiden epäolennaisuuden vuoksi, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kuitenkin ottaa huomioon, että nämä osat voivat olla yhdessä olennaisia, kun yritys päättää, miten osat tulisi validoida asianmukaisesti.
- 1.112. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten yritys ottaa herkkyydestä huomioon määrittäessään validoinnin olennaisuutta.

Ohje 42 – Validointiprosessin laatu

- 1.113. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys määrittää nykyisen validointiprosessin kaikki tunnetut rajoitukset.
- 1.114. Sikäli kuin validointiprosessin kattamien osien validointiin liittyy rajoituksia, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tiedostaa ne ja dokumentoi nämä rajoitukset.
- 1.115. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että validointiprosessin laadun arvioinnissa ilmoitetaan selvästi olosuhteet, joissa validointi on tehoton.

Ohje 43 – Validointiprosessin hallinnointi

- 1.116. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys hallinnoinnista, jonka mukaisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tiedottaa suorittamansa validoinnin tulokset.
- 1.117. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys muodostaa sisäisesti validointiprosessin tuloksiin perustuvan kokonaisnäkemys ja tiedottaa siitä sisäisesti.
- 1.118. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ottaa käyttöön ennakkoon määritellyt kriteerit määrittääkseen, tarvitseeko validoinnin tuloksia tai tulosten osaa saattaa laajemmin tiedoksi yrityksessä.

1.119. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, määrittääkö vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, missä olosuhteissa validointiprosessin tulokset tulisi saattaa laajemmin tiedoksi, ja miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys määrittelee selvästi ja asettaa tiedoksiantamisen kulun niin, että validointiprosessin riippumattomuus voidaan säilyttää.

1.120. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen laatimissa validointiperiaatteissa määritetään, miten eri validointityökalujen tulokset raportoidaan sekä säännöllisen validoinnin että erityisolosuhteiden vuoksi suoritettuna ylimääräisen validoinnin osalta ja miten niitä käytetään, jos testit osoittavat, että sisäinen malli ei toiminut suunnitellulla tavalla.

Ohje 44 – Roolit validointiprosessissa

1.121. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jos muita osapuolia kuin riskienhallintatoiminto osallistuu tiettyihin validointiprosessin tehtäviin, varmistaa, että riskienhallintatoiminto täyttää Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisen kokonaisvelvollisuutensa, johon sisältyy velvollisuus varmistaa validointiprosessiin kuuluvien eri tehtävien valmistuminen.

1.122. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kuvaa virallisesti kunkin validointiprosessin osapuolen määrittelyyn roolin.

1.123. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, onko yritys laatimissaan validointiperiaatteissa kattanut tehtävien kohdentamisen koko validointiprosessin osalta.

Ohje 45 – Riippumattomuus validointiprosessissa

1.124. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskienhallintatoiminto, tarjotakseen objektiivisen haasteen sisäiselle mallille, varmistaa, että validointiprosessi toteutetaan mallin kehittämisestä ja käyttämisestä riippumattomasti ja että sen laatimissa validointiperiaatteissa määritetyt tehtävät muodostavat ja ylläpitävät validointiprosessin riippumattomuutta.

1.125. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys päättäessään validointiprosessiin liittyviin tehtäviin osallistuvista osapuolista ottaa huomioon kyseisen yrityksen riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden, osallisina olevien henkilöiden toimenkuvan ja osaamisen, yrityksen sisäisen organisaation sekä hallintojärjestelmän.

Ohje 46 – Ryhmän sisäisiin malleihin liittyvät erityispiirteet

- 1.126. Ryhmän sisäisen mallin osalta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ennakoarviointiprosessin aikana muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioi sisäisen mallin validointia sekä konsolidoidun ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen että niiden sidosyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusten, jotka lasketaan ryhmän sisäisellä mallilla, laskennassa ja siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys määrittää tämän arviointitavan selvästi ryhmän sisäistä mallia varten laatimissaan validointiperiaatteissa.
- 1.127. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten omistajayritys ja sidosyritykset, joiden vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan sisäisellä mallilla, laativat yhdet validointiperiaatteet, jotka kattavat sekä ryhmän että yksittäisen yrityksen validointiprosessin.

Ohje 47 – Työkaluvalikoima

- 1.128. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että sen käyttämät laadulliset tai määrälliset validointityökalut ovat asianmukaisia ja luotettavia sisäisen mallin validointiin tämän mallin sisäisessä käytössä ja myös vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa.
- 1.129. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ymmärtää käyttämänsä validointityökalut ja tiedostaa sen, että eri työkaluilla on erilaisia piirteitä ja rajoituksia.
- 1.130. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, arvioiko vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys sitä, mitkä validointityökalut – tai näiden yhdistelmä – ovat asianmukaisimmat täyttämään validoinnin tarkoituksen ja laajuuden yrityksen laatimien validointiperiaatteiden mukaisesti.
- 1.131. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ottaa käyttöön prosessin, jolla valitaan asianmukainen validointityökalujen joukko validointiprosessin tehokkuuden varmistamiseksi. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys dokumentoi tämän prosessin ja ottaako se validointityökaluja valitessaan huomioon vähintään seuraavat piirteet:
- (a) monimutkaisuusaste: validointityökalut saattavat vaihdella yksinkertaistetuista tekniikoista pitkälle kehiteltyihin menetelmiin;
 - (b) luonne: validointityökalut voivat olla laadullisia, määrällisiä tai näiden yhdistelmä;
 - (c) vaadittava tietopohja: validointia suorittavilta henkilöiltä edellytettävien tietojen laajuus;

- (d) riippumattomuus: validointia suorittavilta henkilöiltä edellytettävä riippumattomuusaste;
- (e) vaadittavat tiedot: ulkoista ja sisäistä validointia varten saatavilla olevien tietojen määrää tai tyyppiä koskevat mahdolliset rajoitukset; sekä
- (f) validointisykli: sopivat validointityökalut jokaiselle merkitykselliselle oletukselle sisäisen mallin eri vaiheissa kehittämisestä toteutukseen ja käyttöön.

Ohje 48 – Stressitestit ja skenaarioanalyysi

- 1.132. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys käyttää stressitestejä ja skenaarioanalyysiä sisäisen mallin validoinnin osana.
- 1.133. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi erityisesti muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että sen käyttämät stressitestit ja skenaarioanalyysi kattavat merkitykselliset riskit ja että niitä tarkkaillaan toistuvasti.

Ohje 49 – Työkalujen käyttö

- 1.134. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys pystyy selittämään, mitkä sisäisen mallin osat validoidaan kullakin käytetyllä validointityökalulla ja miksi nämä validointityökalut ovat asianmukaisia tiettyyn tarkoitukseen, kuvailemalla vähintään seuraavat:
- (a) validoitavana olevan mallin osan olennaisuus;
 - (b) taso, jolla työkalua käytetään, yksittäisistä riskeistä, mallinnusyksiköistä, portfolioista ja liiketoimintayksiköistä kokonaistuloksiin;
 - (c) kyseisen validointitehtävän tarkoitus; sekä
 - (d) validoinnin oletettu tulos.

Ohje 50 – Validointiaineisto

- 1.135. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että valitut tiedot ja validointiprosessissa käytetty asiantuntija-arvio mahdollistavat tehokkaasti sisäisen mallin validoimisen käyttäen laajaa joukkoa tapauksia, jotka ovat sattuneet aikaisemmin tai voisivat mahdollisesti sattua tulevaisuudessa.

10 luku: Dokumentaatio

Ohje 51 – Valvontamenettelyt

- 1.136. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, että sisäisen mallin dokumentaatio pidetään ajan tasalla ja tarkistetaan säännöllisesti.
- 1.137. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi erityisesti muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ottaa käyttöön vähintään
- (a) sisäisen mallin dokumentaation tehokkaan valvontamenettelyn;
 - (b) sisäisen mallin dokumentaation versionhallintamenettelyt; sekä
 - (c) sisäisen mallin dokumentaation selkeän viitejärjestelmän, jota tulisi käyttää dokumentaation hakemistossa.

Ohje 52 – Metodologioiden dokumentointi

- 1.138. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tuottaa dokumentaation, joka on riittävän yksityiskohtainen tarjotakseen yksityiskohtaisen käsityksen sisäisessä mallissa käytetyistä metodologioista ja tekniikoista ja joka sisältää vähintään
- (a) taustalla olevat oletukset;
 - (b) näiden oletusten soveltuvuus ottaen huomioon yrityksen riskiprofiili; sekä
 - (c) mahdolliset metodologian tai tekniikan puutteet.
- 1.139. Tämän tulisi koskea myös tapausta, jossa ulkopuolinen osapuoli dokumentoi metodologian tai muun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sisäisessä mallissa käyttämän tekniikan.
- 1.140. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys dokumentoidessaan sisäisessä mallissa käytetyn metodologian taustalla olevaa teoriaa, oletuksia ja matemaattista ja empiiristä perustaa Solvenssi II -direktiivin 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti sisällyttää mahdollisuuksien mukaan olennaiset vaiheet metodologian kehityksestä sekä mahdolliset muut metodologiat, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on harkinnut mutta on päättänyt olla käyttämättä.

Ohje 53 – Olosuhteet, joissa sisäinen malli ei toimi tehokkaasti

- 1.141. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys sisällyttää dokumentaatioon sisäisen mallin olennaisista

puutteista yhdeksi asiakirjaksi kootun yhteenvedon, jonka tulee kattaa vähintään seuraavat näkökohdat:

- (a) riskit, joita sisäinen malli ei kata;
- (b) sisäisessä mallissa käytetyn riskimallinnuksen rajoitukset;
- (c) sisäisen mallin tuloksiin liittyvän epävarmuuden luonne, aste ja syyt, mukaan lukien tulosten herkkyyys sisäisen mallin taustalla oleville keskeisille oletuksille;
- (d) sisäisessä mallissa käytettyjen tietojen puutteet ja sisäisen mallin laskennasta puuttuvat tiedot;
- (e) ulkoisten mallien käytöstä ja ulkoisten tietojen käytöstä sisäisessä mallissa syntyvät riskit;
- (f) sisäisessä mallissa käytetyn tietotekniikan rajoitukset; sekä
- (g) sisäisen mallin hallinnoinnin rajoitukset; ja
- (h) selvitys tehdystä työstä mallin puutteiden tunnistamiseksi ja mahdollisista suunnitelmista mallin kehittämiseksi.

Ohje 54 – Asianmukaisuus kohderyhmille

1.142. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioi tarvetta sellaiseen sisäisen mallin dokumentaatioon, joka koostuu useammasta kuin yhdestä eri käyttötarkoituksia ja kohderyhmiä palvelevasta dokumentaatiotasosta.

Ohje 55 – Käyttöohjeet ja prosessikuvaukset

1.143. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys sisällyttää sisäisen mallin dokumentaatioon mallin käyttöä koskevan käyttöohjeet tai prosessikuvaukset, joiden tulisi olla riittävän yksityiskohtaisia, jotta riippumaton asiantunteva kolmas osapuoli pystyy käyttämään sisäistä mallia ja sen ohjelmistoja.

Ohje 56 – Mallin tulosten dokumentointi

1.144. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys dokumentoi ja säilyttää, ei välttämättä yhtenä asiakirjana, mallin tulokset, jotka ovat merkityksellisiä Solvenssi II -direktiivin 120 artiklan vaatimusten täyttämiseksi.

Ohje 57 – Ohjelmisto- ja mallinnusalustat

- 1.145. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten yritys antaa dokumentaatioissaan tietoja sisäisessä mallissa käytettävistä ohjelmistoista, mallinnusalustoista ja laitteistojärjestelmistä.
- 1.146. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten yritys, mikäli se käyttää ohjelmistoja, mallinnusalustoja ja laitteistojärjestelmiä, antaa dokumentaatioissa riittävät tiedot niiden käytön arvioimiseksi ja perustelemiseksi, jotta kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida niiden asianmukaisuutta.

11 luku: Ulkoiset mallit ja tiedot

Ohje 58 – Ulkoiset tiedot

- 1.147. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ottaen huomioon ulkoisten tietojen luonteen osoittaa ymmärtävänsä riittävästi sisäisessä mallissa käytettyjen ulkoisten tietojen erityispiirteitä, mukaan lukien mahdolliset olennaiset muunnokset, uudelleen skaalaukset, kausiluontoisuudet ja mahdolliset muut ulkoisille tiedoille ominaiset käsittelyt.
- 1.148. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys erityisesti siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys vähintään
- (a) ymmärtää ulkoisten tietojen ominaisuudet ja rajoitukset tai muut erityispiirteet;
 - (b) kehittää prosesseja, joiden avulla tunnistetaan mahdolliset puuttuvat ulkoiset tiedot ja muut rajoitukset;
 - (c) ymmärtää approksimaatiot ja puuttuville tai epäluotettaville tiedoille tehdyn käsittelyn; sekä
 - (d) kehittää prosesseja, joiden avulla tehdään oikea-aikaisia johdonmukaisuustarkistuksia, kuten vertailuja muihin merkityksellisiin lähteisiin sikäli kuin niitä on kohtuullisesti saatavilla.

Ohje 59 – Ulkoisen mallin ymmärtäminen

- 1.149. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys osoittaa, että ulkoisen mallin käyttämiseen osallistuvat osapuolet ymmärtävät riittävän yksityiskohtaisesti merkitykselliset ulkoisen mallin osat, kuten oletukset sekä tekniset ja toiminnalliset osat.
- 1.150. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kiinnittää huomiota erityisesti niihin ulkoisen mallin osiin, jotka ovat sen riskiprofiilin kannalta merkityksellisiä.

Ohje 60 – Ulkoisen mallin ja ulkoisten tietojen valinnan tarkastaminen

- 1.151. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tarkistaa säännöllisesti perusteensa tietyn ulkoisen mallin tai ulkoisen aineiston valintaan.
- 1.152. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys liian riippuvainen yhdestä palveluntarjoajasta, ja siitä, miten yritys ottaa käyttöön suunnitelmat vähentääkseen palveluntarjoajan virheistä johtuvia vaikutuksia.
- 1.153. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys kiinnittää huomiota ulkoisen mallin tai ulkoisten tietojen päivityksiin, joiden avulla yritys voi arvioida riskejään paremmin.

Ohje 61 – Integrointi sisäisen mallin järjestelmään

- 1.154. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys osoittaa, että tapa, jolla ulkoinen malli liitetään sisäisen mallin järjestelmään, on asianmukainen. Tämä sisältää tekniikat, tiedot, parametrit, yrityksen valitsemat oletukset sekä ulkoisen mallin tuloksen tai tulokset.

Ohje 62 – Validointi

- 1.155. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tekee oman validointinsa ulkoisen mallin olennaisille oletuksille, jotka ovat merkityksellisiä sen riskiprofiilin kannalta, sekä prosessille, jolla ulkoinen malli ja ulkoiset tiedot liitetään sen omiin prosesseihin ja sisäiseen malliin.
- 1.156. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys arvioi ulkoiseen malliin saatavissa olevien ominaisuuksien tai optioiden valinnan tai valitsematta jättämisen asianmukaisuuden.
- 1.157. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys oman validointinsa osana tarkastelee asianmukaisia tietoja ja erityisesti toimittajan tai muun kolmannen osapuolen tekemää analyysiä sekä miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tämän yhteydessä varmistaa vähintään, että
- (a) validointiprosessin riippumattomuus sisäisen mallin kehityksestä ja käytöstä ei vaarannu;
 - (b) se on johdonmukainen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen laatiman validointiprosessin kanssa ja selvästi ilmaistu validointiperiaatteissa; ja

- (c) toimittajan tai muun kolmannen osapuolen tekemän analyysin epäsuora tai suora puolueellisuus on otettu huomioon.

Ohje 63 – Dokumentointi

- 1.158. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys osoittaa täyttävänsä ulkoisen mallin ja ulkoisten tietojen dokumentoinnin dokumentointistandardit.
- 1.159. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tuottaa dokumentaatiota vähintään seuraavista asioista:
- (a) ulkoisen mallin ja ulkoisten tietojen osat, jotka ovat merkityksellisiä yrityksen riskiprofiiliin kannalta;
 - (b) ulkoisen mallin ja ulkoisten tietojen integrointi yrityksen omiin prosesseihin ja sisäiseen malliin;
 - (c) ulkoisen mallin tietojen, erityisesti lähtötietojen, tai ulkoisen mallin tulosten integrointi yrityksen omiin prosesseihin ja sisäiseen malliin; sekä
 - (d) sisäisessä mallissa käytetyt ulkoiset tiedot sekä niiden lähde ja käyttötapa.
- 1.160. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys hyödyntää toimittajien ja palveluntarjoajien tuottamaa dokumentaatiota osana omaa dokumentaatiotaan, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys varmistaa, ettei tämä vaaranna sen kykyä täyttää dokumentaatiostandardit.

Ohje 64 – Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten suhde ulkoisten mallien toimittajiin

- 1.161. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys hoitaa vastuunsa sisäiseen malliin liittyvien velvollisuuksien täyttämistä sekä niistä tehtävistä, joita ulkoisella mallilla tai ulkoisilla tiedoilla on sisäisessä mallissa ja mahdollisissa muissa vaatimuksissa.
- 1.162. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi tehdä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle selväksi, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja ulkoisen mallin toimittajien välinen mahdollinen yhteydenpito, jonka tarkoituksena on antaa tietoa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tekemistä kyseisen mallin tarkastuksista, ei vapauta vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä velvollisuudesta osoittaa, että ulkoinen malli täyttää sisäistä mallia koskevat vaatimukset.
- 1.163. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys ulkoisen mallin käytöstä täysin erikseen kunkin yksittäisen ennakoarviointiprosessin osalta.

1.164. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi tehdä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle selväksi, että ne hylkäävät kaikki ulkoisen mallin käyttöä koskevat hakemukset, ellei vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys tarjoa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa hakemuksen arviointia varten tarvittavia täsmällisiä tietoja.

Ohje 65 – Palveluntarjoajien rooli käytettäessä ulkoisia malleja ja ulkoisia tietoja

1.165. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa ennakoarviointiprosessin aikana näkemys siitä, onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä päättäessään ulkoistaa ulkoisen mallin käytön myös tätä tarkoittava ulkoistamissopimus.

1.166. Vastaavasti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, antaako vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ulkoistamissopimus palveluntarjoajalle valtuudet suorittaa ulkoisiin tietoihin liittyviä tehtäviä.

1.167. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi tehdä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle selväksi, etteivät tällaiset ulkoistamissopimukset vapauta velvollisuudesta osoittaa, että sisäinen malli täyttää vaatimukset.

1.168. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaessaan Solvenssi II -direktiivin 49 artiklan vaatimuksia varmistaa, että sisäisen mallin käyttöä tai ulkoisiin tietoihin liittyvien tehtävien suorittamista koskevassa ulkoistamissopimuksessa määritellään osapuolten velvollisuudet.

1.169. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaa näkemys siitä, miten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys säilyttää itsellään kokonaisvastuun, riippumatta siitä, mikä osapuoli varsinaisesti suorittaa tarjottavaan palveluun liittyvät tehtävät.

12 luku: Kollegioiden toiminta ryhmän sisäisiä malleja koskevan ennakoarviointiprosessin aikana

Ohje 66 – Näkemyksen muodostaminen sisäisen mallin soveltamisalasta ryhmän sisäisen mallin ennakoarvioinnin aikana

1.170. Ryhmävalvojan, muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja muiden kollegion tunnistamien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ennakoarviointiprosessin aikana muodostaessaan ryhmän sisäisiä malleja koskevan näkemyksen sisäisen mallin soveltamisalan asianmukaisuudesta arvioida vähintään seuraavia seikkoja:

(a) sidosyritysten tärkeyttä ryhmässä ryhmän riskiprofiilin kannalta;

(b) ryhmän sidosyritysten riskiprofiilia verrattuna ryhmän kokonaisriskiprofiiliin;

- (c) mahdollista ryhmän tekemää siirtymäsuunnitelmaa mallin laajentamiseksi myöhemmin ja tätä koskevaa aikataulua;
- (d) sisäisen mallin piiriin kuuluvan vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa harjoittavan sidosyrityksen, vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan käyttämän standardikaavan tai muun ennakoarviointiprosessin mukaisen sisäisen mallin laskennan asianmukaisuutta; ja
- (e) vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa harjoittavan sidosyrityksen, joka kuuluu ryhmään mutta ei ryhmän sisäisen mallin piiriin, vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan käyttämän standardikaavan tai muun ennakoarviointiprosessin mukaisen sisäisen mallin laskennan asianmukaisuutta.

1.171. Ryhmävalvojan ja muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi muodostaessaan näkemyksen ryhmään kuuluvien sidosyrityksen sisäisen mallin soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen asianmukaisuudesta arvioida, voisiko tämän yrityksen sovellusalan ulkopuolelle jättäminen johtaa

- (a) oman varallisuuden vääriin jakautumiseen yksittäisen yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimusten perusteella ryhmän riskiprofiiliin vaikuttamisen sijaan;
- (b) epäjohtonmukaisuuksiin, jotka johtuvat sisäisen mallin käytöstä ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan ja siitä, että jokin ryhmään kuuluva sidosyritys käyttää ennakoarviointiprosessin aikana standardikaavaa tai eri sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksensa laskentaan;
- (c) ryhmän ja ryhmään kuuluvien sidosyritysten riskienhallinnan heikkouksiin sisäisen mallin rajoitetun sovellusalan vuoksi; tai
- (d) riittämättömään ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen suhteessa ryhmän riskiprofiiliin.

Ohje 67 – Ryhmävalvojan ja muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävät ja osallistuminen ryhmän sisäisiä malleja koskevaan ennakoarviointiprosessiin

1.172. Ryhmävalvojan ja muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ryhmän sisäisiä malleja koskevan ennakoarviointiprosessin yhteydessä sopia tehokkaimmasta ja toimivimmasta tehtävien jakamisesta osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kesken.

1.173. Ryhmävalvojan tulisi muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa neuvoteltuaan kirjata sovittu tehtävänjako ja laatia työsuunnitelma ja tietojenvaihtosäännöt, joita osallistujamaiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat ennakoarviointiprosessin aikana.

- 1.174. Solvenssi II –direktiivin 231 artiklan mukaisen ryhmän sisäisen mallin tapauksessa ryhmävalvojan ja muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi harkita työsuunnitelmaan sisällytettäväksi erityiset säännökset siitä, miten tehtävät jaetaan ja tiedonvaihto järjestetään.
- 1.175. Tarpeen mukaan ryhmävalvojan tulisi muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa neuvoteltuaan päivittää työsuunnitelma.
- 1.176. Ryhmävalvojan tulisi varmistaa, että työsuunnitelma kattaa ennakoarviointiprosessin aikataulun, tärkeimmät toimenpiteet sekä tavoitteet.
- 1.177. Ryhmävalvojan tulisi varmistaa, että työsuunnitelmassa vähintään
- (a) määrätään, milloin ja miten neuvotellaan muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja otetaan nämä mukaan ennakoarviointiprosessiin;
 - (b) määrätään, milloin ja miten muut valvontakollegioon kuuluvat kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat osallistua ennakoarviointiprosessiin, ottaen huomioon, että niiden osallistuminen rajoittuisi sellaisten olosuhteiden tunnistamiseen ja ehkäisemiseen, joissa liiketoiminnan osien jääminen sisäisen mallin sovellusalan ulkopuolelle voisi johtaa ryhmän riskien olennaiseen aliarviointiin tai joissa sisäinen malli voisi olla ristiriidassa sellaisen toisen ennakoarvioinnissa olevan sisäisen mallin kanssa, jota käytetään jonkin ryhmään kuuluvan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan; ja
 - (c) tunnistetaan ensisijaiset arviointikohteet ottaen huomioon sisäisen mallin laajuuden, kunkin ryhmään kuuluvan sidosyrityksen erityispiirteet, ryhmän ja ryhmään kuuluvien sidosyritysten riskiprofiilin sekä sisäisestä mallista saatavilla olevat merkitykselliset tiedot.
- 1.178. Aina kun osallistujamaan kansallinen toimivaltainen viranomainen havaitsee ennakoarviointiprosessia koskevan olennaisen huolenaiheen, sen tulisi ilmoittaa asiasta ryhmävalvojalle ja muiden osallistujamaiden viranomaisille mahdollisimman pian.

Ohje 68 – Yrityksen toimitiloissa suoritettavat yhteiset tarkastukset ryhmän sisäisiä malleja koskevan ennakoarviointiprosessin aikana

- 1.179. Ryhmävalvojan ja muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ryhmän sisäisiä malleja koskevan ennakoarviointiprosessin yhteydessä esittää ehdotuksia ja keskustella siitä, milloin ja miten ne järjestävät yrityksen tiloissa tehtävät tarkastukset, joilla varmistetaan ennakoarviointiprosessia koskevat tiedot ja varmistetaan tämän prosessin tehokkuus.
- 1.180. Yrityksen toimitiloissa suoritettavaa yhteistä tarkastusta ehdottavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ilmoittaa ryhmävalvojalle tämän tutkimuksen laajuus ja tarkoitus ottaen huomioon osallistujamaiden

kansallisten toimivaltaisten viranomaisten määrittelemät ennakoarviointiprosessin tavoitteet yrityksen tiloissa suoritettaville yhteisille tarkastuksille.

1.181. Tämän jälkeen ryhmävalvojan tulisi antaa ilmoitus muille ennakoarviointiprosessiin osallistuville osallistujamaiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, EIOPAlle ja tarvittaessa muille kollegioon kuuluville kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, Solvenssi II -direktiivin 248 artiklan 3 kohdassa mainituille merkittävien sivukonttorien valvonnasta vastaaville kansallisille toimivaltaisille viranomaisille sekä muiden sivukonttorien valvonnasta vastaaville kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

1.182. Kun yrityksen toimitiloissa suoritettavaan yhteiseen tarkastukseen osallistuvat kansalliset toimivaltaiset viranomaiset on selvitetty, näiden tulisi keskustella ja sopia tarkastuksen lopullisesta laajuudesta, tarkoituksesta, rakenteesta ja tehtävänjaosta.

1.183. Jos yrityksen toimitiloissa suoritettavan tutkimuksen järjestävä kansallinen toimivaltainen viranomainen on muu kuin ryhmävalvoja, tämän tulisi toimittaa ryhmävalvojalle merkityksellinen dokumentaatio.

1.184. Ryhmävalvojan tulisi tarjota merkityksellinen dokumentaatio ennakoarviointiprosessiin osallistuville osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saataville, muille yrityksen tiloissa suoritettavaan yhteiseen tutkimukseen osallistuville kansallisille toimivaltaisille viranomaisille sekä EIOPAlle. Ryhmävalvojan tulisi toimittaa muille kollegion jäsenille ja osallistujille luettelo saadusta merkityksellisestä dokumentaatiosta ja toimittaa näille tämä dokumentaatio erikseen pyydettäessä.

1.185. Yrityksen tiloissa suoritettujen yhteisen tarkastuksen päähavaintoja koskevan raportin perusteella tarkastuksen järjestäneen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tulisi keskustella osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkastuksen tuloksesta ja suoritettavista toimenpiteistä.

1.186. Ryhmävalvojan tulisi ilmoittaa muille kollegion jäsenille tuloksesta ja toimista osana kollegiossa sovittua tietojenvaihtoa.

Ohje 69 – Yrityksen toimitilojen ulkopuolella suoritettavat sisäisiä malleja koskevat tarkastustoimet ryhmän sisäisiä malleja koskevan ennakoarviointiprosessin aikana

1.187. Osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ryhmän sisäisiä malleja koskevan ennakoarviointiprosessin yhteydessä jakaa tietoja ja keskustella yrityksen toimitilojen ulkopuolella suorittamiensa tarkastustoimien keskeisistä tuloksista ryhmävalvojan ja muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

1.188. Osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ilmoittaa ryhmävalvojalle ja muille osallistujamaiden kansallisille toimivaltaisille

viranomaisille noudattamastaan toimintatavasta sisäisen mallin osien tarkastamisessa.

- 1.189. Jos näiden ilmoitusten tuloksena osallistujamaiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat olennaisia eroja noudatetuissa toimintatavoissa, niiden tulisi keskustella ja sopia prosessista, jolla kehitetään yhdenmukaisia toimintatapoja, mikäli ne katsovat tällaisen yhdenmukaistamisen asianmukaiseksi.
- 1.190. Kun osallistujamaiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset katsovat tämän asianmukaiseksi, niiden tulisi harkita sisäisen mallin osien tarkastuksiin käyttämiensä työkalujen ja tekniikoiden jakamista muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Ohje 70 – Kolmannen maan kansallisten toimivaltaisten viranomaisten osallistuminen ryhmän sisäisiä malleja koskevan ennakoarviointiprosessiin

- 1.191. Ryhmävalvojan ja muiden osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ryhmän sisäisiä malleja koskevan ennakoarviointiprosessin yhteydessä muodostaa näkemys siitä, pitäisikö ja keitä kolmannen maan kansallisia toimivaltaisia viranomaisia konsultoida.
- 1.192. Ennen kolmannen maan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen konsultointia ryhmävalvojan tulisi osallistujamaiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tuella ryhtyä asianmukaisiin toimiin varmistaakseen, että alueella, jossa kolmannen maan kansallinen toimivaltainen viranomainen toimii, tietojen luottamuksellisuutta koskevat lait vastaavat Solvenssi II -direktiivistä, muista EU:n direktiiveistä ja osallistujamaiden kansallisiin toimivaltaisiin viranomaisiin sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä johtuvia salassapitovelvollisuusvaatimuksia.

Vaatimusten mukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

- 1.193. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on kaikin mahdollisin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
- 1.194. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, tulisi sisällyttää ne sääntely- tai valvontakehikkoonsa asianmukaisella tavalla.
- 1.195. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPAlle, noudattavatko vai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita sekä syyt noudattamatta jättämiselle kahden kuukauden kuluessa ohjeiden julkaisemisesta.
- 1.196. Ellei vastausta saada mainittuun määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen raportointivelvollisuutensa täyttämättä.

Tarkastusta koskevat loppusäännökset

1.197. EIOPA tarkastaa nämä ohjeet.